

Arkkipiispa Leon tervehdys Suomen Ekumeenisen Neuvoston Vastuuviikolle

Kysymys ihmisen ympäristöstä ja ihmisen vastuusta elinympäristönsä suojelemisessa on itsessään hyvin vanha. Olemme kuitenkin heränneet huomaamaan riiston seurauksena tapahtuneen luonnonvarojen ehtymisen, sekä uudella tavalla havahtuneet myös näkemään, miten keskeisesti ihminen on osa luontoa. Luomakunta lahjoineen on tarkoitettu tekemään meidät avoimiksi ja kiitollisiksi Luojaamme kohtaan. Ihminen luotiin elämään siinä onnellisesti. Se on myös järjestetty niin, että kaikki siinä oleva puhuu Luojustaan. Arvelen, että harvat – jos ketkään – ovat nykyisin tyytyväisiä tai onnellisia luonnonympäristömme tilasta.

Emme ole vielä tarpeeksi oppineet ymmärtämään kieltä, jolla Jumala viestii meille. Kuulemmeko häntä vai kuljemmeko omia polkujamme? Vastaukseni kallistuu jälkimmäiseen. Olemme taipuvaisia käyttämään luomakuntaa väärin. Pidämme luontoa orjanamme ja muutamme kaiken, jopa eläimet, kulutustavaraksi. Kuinka pystymme käymään vuoropuhelua Luojaamme kanssa, kun tapamme vastaanottaa asioita käpristää meitä entistä enemmän itseemme? Emme huomaa osoittaa kiitollisuutta kaikesta luodusta, vaan iskemme vain ahnaasti kiinni kaikkeen, mitä meille tarjotaan.

Tästä inhimillisestä vinoumasta huolimatta maailma on säilyttänyt olemuksensa paikkana, jossa Jumala voi puhua ja toimia ja jossa ihminen voi vastata hänen puhutteluunsa sanoin ja teoin. Ihmisen ja Jumalan välisen vuoropuhelun hengissä pitäminen vaatii tosin sitkeää harjoitusta. Tässä on askeesimme paikka. Askeesia harjoittamalla opimme, mikä on kohtuullista ja oikein. Opimme asettautumaan osaksi luomakuntaa – luoduksi luotujen joukkoon.

Askeesin avulla meillä on myös mahdollisuus löytää uudelleen alkuperäisen jumalallisen arvomme ja arvokkuutemme. Alamme taas ymmärtää, kuinka hyvää ja suurta on olla ihminen – luomakunnan viljelijä ja varjelija – ja että elämä on pyhää. Tällöin suhteemme luontoon ja kaikkeen elävään, lähimmäiset mukaan lukien, muuttuu välittömästi. Kun tietää tekevänsä Jumalaa näkyväksi tässä maailmassa, silloin sitä ei voi tuhota. Silloin heijastamme todellista ja alkuperäistä luomistyössä meihin istutettua rakkautta.